

Iedes som Forholdene nu ere, maa det ansees nødvendigt at gaae den af Regjeringen foreslaaede Bei (Hør!). Der er et dobbelt Forhold, der her kommer i Betragtning. Man har udtalt sig, forekommer det mig, om Europa, om Stormagterne saaledes, som om vi nok kunde faae Tractaterne forstaaede paa den Maade, vi forstaae dem, da der ikke ligger Andet i dem, end vi antage. — Muligheden heraf indrømmer jeg, thi jeg troer, at Spørgsmaalet er i Grunden Europa temmelig ligegyldigt, og at, naar de europæiske Stormagter synes utilboelige til strax at gaae ind derpaa, er det kun, fordi de fleste af dem synes, at de have havt saameget Overhæng og saameget at bestille dermed, at nu kunde de nok ønske at faae nogen Ro (Munterhed). Men der er en enkelt Stormagt, som her kommer i væsentlig Betragtning, det er Rusland; thi Rusland deeltager ikke alene som Stormagt i Forholdenes Ordning, men ogsaa som den, der har erklæret og sagt, at den ikke vil gjøre visse Fordringer. Men nu er det, efter min Mening, aldeles afgjort, efter de Aktstykker, som Regjeringen har forelagt os, at den russiske Regjering opfatter Tractaterne paa samme Maade, som vor Regjering opfatter dem, at den opfatter Tractaterne saaledes, at den anseer Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge som en loyal Gjenemførelse af Tractaterne (Ja! Ja! Nei! Nei!). Man siger Ja og Nei. Hvis imidlertid den ærede Udenrigsminister vil give sit Minde dertil, kunne vi paa et senere Stadium forhandle det, som i saa Henseende er kommet fra den russiske Regjering; hvis Ministeren vil give sit Minde dertil, da kunne vi drage det frem. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det skal lykkes mig at godtgjøre, at den russiske Regjering nu, efterat den Fortolkning er givet, som indeholdes i det kongelige Budskab, siger, det er ogsaa vor Fortolkning. Derfor siger jeg kan det ikke hjælpe, at vi gjøre Modstand, det kunne vi ikke faae forandret; thi lad os ikke troe, at den russiske Keiser tager noget stort Hensyn til en Forsamling som denne, og navnlig et saa stort, at han skulde afvige fra det, som er antaget for at være Hans

Majestæt Kongens oprindelige Billie og oprindelige Bestemmelse. Hvis, som sagt, den ærede Udenrigsminister tillader det, kunne vi paa et senere Stadium behandle det, der i denne Henseende er fremkommet fra den russiske Regjering (Ja!). Hvis han ikke tillader det, maa jeg bede, at man undersøger Noterne paa det Nødtiggste. Jeg er fuldstændig overbevist om Rigtigheden af det Ansørte, jeg nærer ingen Tvivl i saa Henseende (Hør!). Imidlertid kan jeg ikke nægte, at jeg endnu anseer det for ønskeligt, at vor Regjering ikke saaledes havde foreslaaet at ophæve Kongelovens Arvesølge, at Ministeriet ikke var kommet med det i det kongelige Budskab, ligesaalidet som jeg vil nægte, at Ministeriet herved efter min Formening har begaaet en Feil. Ministeriet, som opfatter Sagen paa en anden Maade, kan naturligviis ikke indrømme dette, da det anseer Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge i og for sig gunstig. Det er derfor sluttelig mit Ønske, at godtgjøre for Ministeriet, at det efter dets egen Overbeviisning maa antages at have begaaet en Feil med Hensyn til Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge (Hør!).

Lad os nemlig engang gjenemgaae alle de interessante Oplysninger, der ere komne frem under denne Sags Forhandling. Vi ville da faae at see, at vi have to Systemer, som kæmpe mod hinanden. Det første System var det, der havde Overvægten ved Affattelsen af Warschauerprotokollen; denne og Renunciationsacterne gik ud fra eet System og det kongelige Budskab udgaaer fra et andet (Hør!). Det ene System gaaer ud paa at ophæve al Arvesølge efter Kongeloven, det andet gaaer ud paa at knytte Arvesølgen saa nøie som muligt til Kongeloven. Altsaa om disse to Systemer er det, at Striden har dreiet sig. Jeg skal nu ikke indlade mig paa at afgjøre, hvilket af dem der er det ønskeligste. Jeg for min Deel holder til den Mening, at man skulde have holdt sig nøie til Kongelovens Arvesølge; men da dette bestrides fra den anden Side, vil jeg gjerne indrømme, at det er noget tvivlsomt, hvad der er det Rette. — Men hvilket er det Resultat, vi nu have faaet ud af de diplomatiske Forhandlinger?